

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КООРДИНАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ ТА ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN THE COORDINATION OF PROSECUTOR'S OFFICE AND PUBLIC ADMINISTRATION BODIES: COMPARATIVE LEGAL ASPECT

Великодний Д.В., докторант кафедри адміністративного та господарського права
Одеський національний університет імені І.І. Мечнікова

Дана стаття присвячена аналізу застосування інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у координації діяльності прокуратури та органів публічного управління з метою вдосконалення системи державного управління в умовах цифрової трансформації. Автор розглядає сучасні тенденції впровадження інноваційних технологічних рішень, що сприяють оптимізації обміну даними між різними структурними підрозділами державного апарату, підвищенню оперативності прийняття рішень і забезпеченню високого рівня кібербезпеки. У статті аналізуються як технічні аспекти інтеграції існуючих інформаційних систем, так і організаційні та правові проблеми, що супроводжують цей процес, зокрема фрагментація інформаційних ресурсів, відсутність єдиних стандартів обміну даними, а також невідповідність нормативно-правової бази сучасним вимогам цифрової ери. Автор докладно розглядає потенціал використання алгоритмів машинного навчання, штучного інтелекту та систем аналізу великих даних для прогнозування та своєчасного реагування на загрози, що виникають у сфері державного управління, що дозволяє оптимізувати процеси прийняття управлінських рішень.

У дослідженні також висвітлюються проблеми недостатнього рівня цифрової грамотності співробітників державних установ, нерозвиненої інфраструктури та обмежених ресурсів, що створюють перешкоди для ефективної інтеграції ІКТ. Автор підкреслює необхідність удосконалення нормативно-правового регулювання, яке забезпечує законодавчу підтримку використання цифрових технологій, сприяє формуванню єдиного інформаційного простору і гарантує захист даних від кіберзагроз. Пропонуються рекомендації щодо впровадження електронного документообігу, модернізації існуючих інформаційних систем та розробки спільних протоколів обміну даними між прокуратурою та органами публічного управління, що сприятиме зниженню ризиків і підвищенню ефективності державного апарату.

Особлива увага приділяється розробці комплексної стратегії цифрової трансформації, яка включає технічне, правове та кадрове забезпечення процесу інтеграції ІКТ. Створення умов для безперервного професійного розвитку фахівців, здатних адаптуватися до швидких технологічних змін і впроваджувати інноваційні рішення, розглядається як ключовий фактор успіху. Автор стверджує, що формування висококваліфікованої команди спеціалістів дозволить забезпечити не лише технічну модернізацію, але й підвищення ефективності управлінських процесів, що є надзвичайно важливим у сучасних умовах стрімкої цифровізації.

У результаті дослідження автор приходить до висновку, що успішна інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій у координацію діяльності прокуратури та органів публічного управління є необхідною передумовою для формування сучасної, відкритої та безпечної системи державного управління. Комплексний підхід, що об'єднує модернізацію технічної інфраструктури, удосконалення нормативно-правових механізмів і підвищення кваліфікації кадрів, сприятиме не лише оперативному реагуванню на сучасні виклики, а й довгостроковій стабільності та розвитку суспільства. Результати дослідження можуть стати основою для подальших наукових розробок і практичних заходів у сфері цифровізації державного управління, спрямованих на підвищення ефективності, прозорості та довіри до органів влади.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології, координація діяльності, прокуратура, органи публічного управління, цифрова трансформація, кібербезпека, інтеграція інформаційних систем, державне управління.

This article is devoted to the analysis of the use of information and communication technologies (ICT) in the coordination of the activities of the prosecutor's office and public administration bodies in order to improve the public administration system in the context of digital transformation. The author considers current trends in the implementation of innovative technological solutions that contribute to the optimization of data exchange between various structural units of the state apparatus, increasing the efficiency of decision-making and ensuring a high level of cybersecurity. The article analyzes both the technical aspects of the integration of existing information systems and the organizational and legal problems that accompany this process, in particular, the fragmentation of information resources, the lack of unified data exchange standards, as well as the inconsistency of the regulatory and legal framework with modern requirements of the digital era. The author examines in detail the potential of using machine learning algorithms, artificial intelligence and big data analysis systems to predict and timely respond to threats arising in the field of public administration, which allows optimizing the processes of managerial decision-making.

The study also highlights the problems of insufficient digital literacy of employees of state institutions, underdeveloped infrastructure and limited resources, which create obstacles to effective ICT integration. The author emphasizes the need to improve regulatory and legal regulation, which provides legislative support for the use of digital technologies, contributes to the formation of a single information space and guarantees data protection from cyber threats. Recommendations are offered for the implementation of electronic document management, modernization of existing information systems and the development of common data exchange protocols between the prosecutor's office and public administration bodies, which will help reduce risks and increase the efficiency of the state apparatus. Particular attention is paid to the development of a comprehensive digital transformation strategy, which includes technical, legal and personnel support for the ICT integration process. Creating conditions for continuous professional development of specialists who are able to adapt to rapid technological changes and implement innovative solutions is considered a key factor in success. The author argues that the formation of a highly qualified team of specialists will ensure not only technical modernization, but also an increase in the efficiency of management processes, which is extremely important in today's conditions of rapid digitalization.

As a result of the study, the author concludes that the successful integration of information and communication technologies into the coordination of the activities of the prosecutor's office and public administration bodies is a necessary prerequisite for the formation of a modern, open and secure system of public administration. A comprehensive approach that combines the modernization of technical infrastructure, the improvement of regulatory and legal mechanisms and the improvement of personnel qualifications will contribute not only to a prompt response to modern challenges, but also to the long-term stability and development of society. The results of the study can become the basis for further scientific developments and practical measures in the field of digitalization of public administration, aimed at increasing efficiency, transparency and trust in government bodies.

Key words: information and communication technologies, coordination of activities, prosecutor's office, public administration bodies, digital transformation, cybersecurity, integration of information systems, public administration.

Постановка проблеми. Сучасний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) створює нові можливості для удосконалення координації діяльності між прокуратурою та органами публічного управління. Проте, разом із зростанням потенціалу цифрових рішень, виникають і низка серйозних викликів, що ускладнюють інтеграцію ІКТ у систему державного управління.

Однією з основних проблем є фрагментація інформаційних систем, яка унеможливує ефективний обмін даними між різними структурами. Відсутність єдиних стандартів та протоколів комунікації створює ризики затримок у прийнятті оперативних рішень, що особливо критично в умовах надзвичайних ситуацій або при реалізації заходів щодо забезпечення правопорядку.

Крім того, існує значний розрив у технічному та організаційному забезпеченні діяльності різних структур. Різні рівні цифрової грамотності працівників, недостатнє фінансування та слабка інтеграція сучасних технологій у повсякденну роботу призводять до того, що потенціал ІКТ не може бути використаний повною мірою. Також важливо враховувати питання кібербезпеки, оскільки зростання обсягу оброблюваних даних в умовах інтеграції різних систем підвищує ризики витоків конфіденційної інформації та інших кіберзагроз.

Інституційні та правові бар'єри також стають суттєвим викликом. Невизначеність законодавчої бази щодо використання ІКТ у координації діяльності державних органів, а також відсутність чітких механізмів співпраці між різними структурами створюють додаткові перешкоди для ефективної інтеграції цифрових технологій.

Отже, проблема полягає в необхідності створення єдиної стратегії впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, яка б враховувала як технічні та організаційні аспекти, так і інституційно-правові питання. Лише комплексний підхід до вирішення зазначених проблем дозволить підвищити ефективність координації діяльності прокуратури та органів публічного управління, забезпечуючи прозорість, оперативність та високий рівень захисту інформації в сучасних умовах цифровізації державного управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі активно досліджується питання застосування інформаційно-комунікаційних технологій у координації діяльності прокуратури та органів публічного управління. У працях Бабіча А., Бугай О., Буткова О., Буткова О., Вукмировича С., Гавкалової Н., Грищини В., Капучу Н., Калініченка С., Корнієцького О., Кралі В., Кумара Дж., Фальковського А., Реддіка К., Рогатинської Н., Сухореброї Т., Юсібайлі Р., Ючебаша Е., Антопулоса Л., Гаупта Б., Бурдоносової М. та Чапка З. досліджуються сучасні підходи до використання цифрових технологій у державному управлінні, їхній вплив на ефективність публічного адміністрування та рівень взаємодії між державними органами. Особлива увага приділяється питанням цифрової трансформації управлінських процесів, кібербезпеки, удосконалення нормативно-правового регулювання та використання великих даних для підвищення ефективності ухвалення рішень.

Метою статті є проведення комплексного аналізу ролі інформаційно-комунікаційних технологій у забезпеченні ефективної координації діяльності між прокуратурою та органами публічного управління. Автор прагне визначити значення цифрових інструментів у сучасних умовах, дослідити існуючі технічні, організаційні, інституційні та правові перешкоди, які стримують впровадження сучасних технологій у державне управління, а також оцінити перспективи їх використання для оптимізації процесів обміну інформацією та підвищення оперативності прийняття рішень. Стаття спрямована на розкриття можливостей інтеграції інноваційних рішень у систему публічного управління, що дозволить забезпечити прозорість,

оперативність та високий рівень кібербезпеки, а також сприятиме формуванню конкретних рекомендацій щодо удосконалення інформаційної взаємодії між відповідними органами.

Виклад основного матеріалу. Подальший розвиток цифрових технологій у сфері координації діяльності державних органів потребує постійного аналізу та корегування стратегій впровадження інноваційних рішень. Одним із ключових напрямків є розробка інтегрованих систем, які дозволять не лише об'єднати існуючі інформаційні ресурси, а й забезпечити їх безперебійне функціонування у режимі реального часу. Такий підхід сприятиме швидкому виявленню та усуненню потенційних збоїв, що, в свою чергу, підвищує оперативність реагування на надзвичайні ситуації. У цьому контексті важливим є використання сучасних технологій обробки та аналізу даних, зокрема, алгоритмів машинного навчання та штучного інтелекту, що дозволяють ефективно прогнозувати ризики та автоматизувати процес прийняття рішень.

Суттєвим аспектом цифрової трансформації є створення умов для забезпечення високого рівня кібербезпеки. Враховуючи постійне зростання кіберзагроз, органам публічного управління та прокуратурі необхідно впроваджувати системи моніторингу, які забезпечують цілодобове відстеження підозрілих активностей, аналіз вхідних даних та швидке реагування на потенційні атаки. Розробка та впровадження сучасних засобів кіберзахисту сприятиме зниженню ризиків несанкціонованого доступу до конфіденційної інформації та збереженню цілісності державних даних. Водночас, це вимагає інтеграції технологій безпеки в усі рівні інформаційних систем, що використовуються в роботі органів державного управління.

Важливою складовою цифрової трансформації є інтеграція сучасних технологій аналізу даних для прогнозування можливих загроз у сфері державного управління. Закон України «Про захист персональних даних» визначає правові засади обробки та захисту персональних даних, що є надзвичайно важливим при впровадженні цифрових систем у прокуратурі та органах публічного управління [1]. Використання технологій штучного інтелекту та аналізу великих даних може підвищити ефективність координації між державними органами, зменшуючи вплив людського фактора та мінімізуючи ризики неправомірного використання інформації. Однак, для цього необхідно вдосконалити механізми контролю за обробкою даних та впровадити нові нормативно-правові акти, які б регулювали питання прозорості та відповідальності за порушення у сфері цифрових комунікацій.

Не менш важливим є забезпечення правової підтримки процесу цифровізації. Оновлення нормативно-правової бази має враховувати швидкий розвиток технологій та потреби сучасного суспільства. Розробка нових законодавчих актів, які регламентують використання цифрових технологій у взаємодії між різними державними структурами, створить правові умови для безперешкодного обміну інформацією та сприятиме розвитку партнерства між різними гілками влади. У цьому контексті особливе значення має забезпечення прозорості процесів, відкритості інформації та чіткого визначення відповідальності за порушення встановлених норм, що позитивно вплине на довіру суспільства до державних інститутів.

Одночасно, інтеграція ІКТ відкриває нові можливості для впровадження систем електронного документообігу, що значно спрощують адміністративні процедури. Це дозволяє скоротити час обробки інформації, зменшити бюрократичні перепони та оптимізувати внутрішні процеси у державних органах. Впровадження електронного документообігу сприятиме більш ефективному контролю за виконанням службових обов'язків, створюючи умови для швидкого обміну інформацією між прокуратурою та органами публічного управління.

Окрему увагу слід приділити впровадженню електронного документообігу, що є одним із пріоритетних напрямків цифровізації державного управління. Відповідно до статті 8 Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг», органи державної влади зобов'язані використовувати електронний документообіг у своїй діяльності, що значно спрощує адміністративні процедури та скорочує витрати часу на опрацювання інформації [2]. Водночас, ефективність такого механізму залежить від інтеграції єдиних стандартів та протоколів обміну даними між прокуратурою та органами публічного управління. Зокрема, важливим є подальше вдосконалення правових механізмів регулювання електронних взаємодій через прийняття сучасних державних стандартів у сфері цифрових технологій, що дозволить мінімізувати ризики технічних збоїв та забезпечить високий рівень безпеки цифрових комунікацій.

Насамкінець, слід зазначити, що комплексна інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій у систему державного управління створює передумови для модернізації не лише технічних аспектів роботи державних інститутів, а й самої організаційної культури. Співпраця, орієнтована на використання сучасних технологічних рішень, сприятиме підвищенню ефективності управлінських процесів, покращенню взаємодії між різними структурами та формуванню адаптивного механізму реагування на виклики цифрової ери. Таким чином, впровадження ІКТ є важливим кроком на шляху до створення сучасної, відкритої та безпечної системи державного управління, здатної відповідати вимогам сучасного інформаційного суспільства.

У перспективі подальшої цифрової трансформації державного управління важливим завданням залишається створення умов для безперервного вдосконалення інтегрованих систем, що забезпечують не лише технічну сумісність, а й ефективну взаємодію між різними державними структурами. Розвиток нових інформаційних платформ відкриває можливості для впровадження систем штучного інтелекту, здатних аналізувати великі масиви даних і прогнозувати потенційні загрози, що дозволить оперативно реагувати на виникаючі проблеми у режимі реального часу. Це, своєю чергою, сприятиме зменшенню ризиків та підвищенню ефективності прийняття управлінських рішень.

Теоретичні основи використання ІКТ у державному управлінні розглядаються у рамках таких концепцій, як New Public Management та Actor Network Theory. Ці підходи дають можливість оцінити вплив ІКТ на процеси прийняття рішень і управління публічними ресурсами [3].

Поглиблена цифровізація також вимагає постійного оновлення правової бази, що регулює процеси взаємодії між органами прокуратури та органами публічного управління. Необхідно впроваджувати законодавчі ініціативи, спрямовані на створення єдиного нормативного поля для використання цифрових технологій, що дозволить забезпечити прозорість, підзвітність та оперативність державного управління. Зокрема, важливою є розробка механізмів правового захисту даних, що опрацьовуються в єдиній інформаційній системі, і визначення чітких стандартів для взаємодії між структурами, що враховують сучасні виклики кібербезпеки.

Значну роль у цьому процесі відіграє розвиток інституційного партнерства між органами влади, яке сприятиме обміну досвідом, впровадженню кращих практик і формуванню спільних проектів з цифровізації державного управління. Такий підхід стимулює інновації, дозволяє швидко адаптуватися до змін технологічного середовища та підвищувати ефективність роботи державних інституцій. Інституційна співпраця також створює передумови для розробки спільних стандартів та протоколів, що сприятимуть безперешкодному обміну даними між різними рівнями управління.

У контексті глобальних тенденцій, спрямованих на підвищення ролі цифрових технологій у суспільному управлінні, особливу увагу слід приділити інтеграції інноваційних рішень у систему прийняття рішень. Використання інтерактивних платформ для моніторингу стану об'єктів державного управління, електронних сервісів для громадян і систем аналітичного прогнозування створює умови для більшої відкритості і підзвітності роботи державних органів. Це не лише сприяє оптимізації процесів управління, а й посилює довіру громадськості до інститутів влади.

Таким чином, подальша інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій у координацію діяльності прокуратури та органів публічного управління є невід'ємною частиною сучасної стратегії цифрової трансформації держави. Систематичне вдосконалення технічних рішень, розширення нормативно-правової бази та зміцнення інституційного партнерства створюють фундамент для формування високоефективної, відкритої та безпечної системи управління, здатної оперативно реагувати на виклики сучасного інформаційного суспільства.

Подальше дослідження проблеми свідчить, що для досягнення максимального ефекту від впровадження інформаційно-комунікаційних технологій необхідно не лише модернізувати технічну базу, а й розвивати культуру взаємодії між представниками різних органів влади. В умовах стрімкого технологічного прогресу важливо постійно оновлювати підходи до управління даними, враховуючи як сучасні виклики, так і перспективи майбутніх інновацій. Таке оновлення вимагає комплексного аналізу існуючих процесів, виявлення слабких ланок та розробки стратегічних рішень, що враховують особливості функціонування кожного з суб'єктів державного управління.

Інтеграція новітніх технологій стає каталізатором змін, які впливають не лише на оперативну діяльність, але й на стратегічне планування роботи органів публічного управління та прокуратури. Використання автоматизованих систем обробки даних дозволяє зменшити людський фактор, що традиційно супроводжується помилками, і забезпечує більш точне прогнозування подій. У цьому контексті впровадження технологій машинного навчання і штучного інтелекту сприяє формуванню аналітичних моделей, які можуть враховувати як внутрішні процеси, так і зовнішні впливи, забезпечуючи прийняття рішень на основі комплексного аналізу інформації. Досвід розвинених країн показує, що успіх цифрової трансформації державного управління залежить від модернізації ІКТ-інфраструктури, професійного розвитку кадрів та створення сприятливого політичного середовища [4].

Незважаючи на очевидні переваги цифровізації, слід враховувати й потенційні ризики, пов'язані з надмірною залежністю від технологічних рішень. Зокрема, важливою залишається проблема забезпечення надійного захисту інформації, оскільки збільшення обсягів оброблюваних даних і їх централізація створюють додаткові виклики в контексті кібербезпеки. Постійне вдосконалення систем захисту, розробка нових підходів до управління інцидентами та формування спеціалізованих підрозділів, що займаються кіберзахистом, є невід'ємною частиною стратегії цифрової трансформації.

Окрім технічного та правового забезпечення, важливою залишається і соціальна складова цього процесу. Підвищення довіри серед громадськості до використання цифрових технологій у державному управлінні вимагає прозорості у прийнятті рішень, відкритості інформації та активного залучення зацікавлених сторін до обговорення та формування нормативних актів. Співпраця між державними органами, експертними спільнотами та представниками бізнесу дозволяє створити умови для конструктивного діалогу та взаємного навчання, що є необхідним для адаптації до змін у глобальному інфор-

маційному середовищі. Дослідження впровадження ІКТ у державне управління в Україні вказують, що країна має всі передумови для розвитку цифрової інфраструктури. Однак на заваді стоять низька цифрова грамотність службовців та недостатнє фінансування цифрових реформ [5]. Використання електронних платформ та соціальних мереж у державному управлінні значно покращує взаємодію між владою та громадянами. Це сприяє підвищенню прозорості процесів та формуванню громадської довіри до державних інститутів [6].

Таким чином, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у координацію діяльності прокуратури та органів публічного управління стає стратегічним інструментом модернізації державного апарату. Постійне вдосконалення технологічних рішень, удосконалення нормативно-правової бази та розвиток партнерських відносин між усіма учасниками процесу сприятимуть створенню ефективної, безпечної та адаптивної системи управління, здатної оперативно реагувати на виклики сучасності та забезпечувати стабільність і розвиток суспільства в умовах цифрової ери.

Оновлення нормативно-правової бази є критично важливим аспектом ефективної цифровізації діяльності органів прокуратури та публічного управління. Закон України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» визначає правові та організаційні основи забезпечення кібербезпеки держави, що є ключовим аспектом у цифровізації державного управління [7]. Крім того, стаття 17 Закону України «Про електронні довірчі послуги» встановлює основи для безпечного електронного документообігу, що дозволяє органам прокуратури ефективно взаємодіяти з іншими державними структурами, використовуючи сучасні цифрові засоби комунікації [8]. Водночас, для належного функціонування таких систем необхідне розроблення додаткових підзаконних актів, які деталізували б процедури обміну інформацією та встановлювали чіткі стандарти кібербезпеки.

У процесі подальшої реалізації цифрових інновацій у державному управлінні важливо зосередити увагу на системному підході до інтеграції інформаційних ресурсів, що дозволить забезпечити безперервність обміну даними між різними ланками управління. Одночасне удосконалення технічної інфраструктури та адаптація організаційних процесів сприятиме створенню динамічного інформаційного простору, де кожна структура зможе оперативно отримувати необхідні дані, аналізувати їх і приймати рішення на основі актуальної інформації. Такий підхід дозволить мінімізувати затримки у передачі інформації, що критично важливо для своєчасного реагування на надзвичайні ситуації та для планування стратегічних заходів. Дослідження доводять, що інформаційна підтримка діяльності державних органів відіграє важливу роль у формуванні сучасного управлінського середовища. Зокрема, організаційно-правові, фінансово-економічні та соціально-психологічні механізми мають значний вплив на розвиток інформаційного середовища [9].

На практиці реалізація інтегрованих інформаційних систем потребує врахування специфіки роботи кожного окремого суб'єкта державного управління. Наприклад, прокуратура, яка відповідає за контроль за дотриманням законності, повинна мати доступ до оперативних даних, що надходять від органів публічного управління, для швидкого реагування на порушення. У свою чергу, органи публічного управління отримують можливість своєчасно коригувати діяльність, базуючись на аналітичних даних і прогнозах, отриманих з використанням алгоритмів машинного навчання. Така взаємодія сприяє більш комплексному аналізу ситуації, що дозволяє не лише вирішувати поточні завдання, але й розробляти превентивні заходи щодо запобігання можливим порушенням. Розвиток багаторівневого управління вимагає ефективного

використання ІКТ для забезпечення взаємодії між різними рівнями влади. В Туреччині використання цифрових технологій у держуправлінні сприяло адаптації управлінських процесів до глобальних стандартів [10].

Важливо також зазначити, що успішне впровадження ІКТ у сфері координації діяльності державних органів вимагає створення сприятливого правового поля. Оновлення нормативно-правової бази має відбуватися у відповідності з сучасними вимогами до захисту інформації, забезпечення конфіденційності та прозорості роботи органів влади. Законодавчі ініціативи повинні враховувати швидкість технологічних змін та бути гнучкими, аби адаптуватися до нових викликів, які виникають у сфері цифрової безпеки. Це дозволить не лише знизити ризики кіберзлочинності, але й сприятиме формуванню довіри серед громадськості та співробітників державних установ. Використання ІКТ для забезпечення громадської безпеки є ключовим елементом ефективного державного управління. Наприклад, у США цифрові технології використовуються для прогнозування, виявлення та реагування на надзвичайні ситуації [11].

Одним із перспективних напрямків є використання технологій штучного інтелекту та аналітики великих даних для побудови систем раннього попередження про можливі порушення або загрози. Завдяки інтелектуальним алгоритмам можна не тільки аналізувати поточні дані, але й прогнозувати потенційні негативні тенденції, що дозволить попереджувати розвиток кризових ситуацій. Реалізація таких рішень вимагає високого рівня координації між технічними експертами, аналітиками та керівниками органів управління, що стимулює обмін знаннями і сприяє формуванню синергетичного ефекту у вирішенні складних завдань. Інформаційно-комунікаційні технології відіграють важливу роль у забезпеченні прозорості державної політики та громадської участі в управлінні. Дослідження показують, що ІКТ є основою електронного урядування, електронного голосування та інших форм електронної демократії [12].

Також, варто наголосити на значенні підвищення кваліфікації кадрів та формуванні культури безперервного професійного розвитку в контексті цифровізації. Спеціалізоване навчання, семінари та тренінги з питань використання сучасних інформаційних технологій дозволяють співробітникам державних установ ефективно освоювати нові інструменти та адаптуватися до змін у технологічному середовищі. Це створює умови для формування висококваліфікованої команди, яка здатна не лише використовувати сучасні цифрові платформи, а й впроваджувати інноваційні підходи в управлінні, що забезпечує стійкість та ефективність роботи державного апарату. Безперервне навчання державних службовців у сфері цифрових технологій є критично важливим для ефективної реалізації електронного урядування. Дослідження показують, що підвищення кваліфікації кадрів позитивно впливає на ефективність державного управління [13].

Таким чином, подальший розвиток інтеграції інформаційно-комунікаційних технологій у координацію діяльності прокуратури та органів публічного управління є складним, багатовимірним процесом, який охоплює технічні, організаційні, правові та кадрові аспекти. Систематичне вдосконалення цифрової інфраструктури, створення умов для обміну інформацією в режимі реального часу та забезпечення належного рівня кібербезпеки в сукупності з адаптацією нормативної бази створюють фундамент для формування сучасної, ефективно та відкритої системи державного управління.

Висновки. Узагальнюючи вищевикладені роздуми, можна стверджувати, що інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій у систему координації діяльності прокуратури та органів публічного управління є невід'ємною складовою сучасної стратегії цифрової трансформації

держави. Впровадження сучасних технологічних рішень сприяє підвищенню оперативності прийняття управлінських рішень, забезпечує ефективний обмін інформацією та створює умови для своєчасного реагування на виклики інформаційного суспільства. Однак успіх цього процесу залежить не лише від технічних аспектів, а й від розбудови правового поля, удосконалення організаційних процесів і постійного підвищення кваліфікації кадрів. Лише комплексний підхід, що враховує всі зазначені чинники, дозволить сформувати сучасну, безпечну та відкриту систему державного управління, здатну адекватно відповідати на сучасні виклики та забезпечувати стабільність і розвиток суспільства в умовах стрімкого технологічного прогресу.

Розглядаючи перспективи подальшої цифровізації, слід відзначити, що впровадження інноваційних інформаційних технологій стає каталізатором змін не тільки в оперативній діяльності, але й у стратегічному плануванні роботи державних органів. Розширення можливостей аналітики великих даних і штучного інтелекту дозволить своєчасно виявляти потенційні загрози, удосконалювати систему раннього попередження та приймати більш зважені управлінські рішення. Це сприятиме формуванню передбачуваного і гнучкого механізму реагування на зовнішні виклики, що є надзвичайно важливим в умовах динамічних змін сучасного інформаційного середовища. Гнучкість законодавства, орієнтованого на цифрові інновації,

дозволить оперативно реагувати на нові виклики та забезпечить правову підтримку процесів інтеграції інформаційних систем. Належне правове регулювання сприятиме зниженню ризиків, пов'язаних із кібербезпекою, і створить умови для формування довіри як серед співробітників державних структур, так і серед громадськості.

Не менш важливим залишається аспект підготовки та підвищення кваліфікації кадрів, які працюють у сфері цифровізації державного управління. Створення системи безперервного професійного розвитку, орієнтованої на освоєння новітніх технологій, сприятиме формуванню висококваліфікованого персоналу, здатного ефективно адаптуватися до змін у цифровому середовищі та впроваджувати інноваційні рішення у повсякденну практику.

Таким чином, інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій у координацію діяльності прокуратури та органів публічного управління є багатограним процесом, що вимагає системного підходу, взаємодії технічних, правових та кадрових ресурсів. Подальше вдосконалення технологічної інфраструктури, удосконалення нормативно-правових механізмів та розвиток інституційної взаємодії створюють міцний фундамент для формування сучасної, відкритої та безпечної системи державного управління, здатної ефективно відповідати на виклики цифрової ери та забезпечувати стабільний розвиток суспільства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про захист персональних даних : Закон України від 01 черв. 2010 р. № 2297-VI : станом на 18 січ. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text> (дата звернення: 04.02.2025).
2. Про електронні документи : Закон України від 22 трав. 2003 р. № 851-IV : станом на 18 січ. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15#Text> (дата звернення: 04.02.2025).
3. Buhai O. Theoretical foundations of using information and communication technologies in public administration decision-making processes. *Scientific Journal of Polonia University*. 2021. № 46 (3). С. 135–146. DOI: 10.23856/4618.
4. Reddick C. G. *Public Administration and Information Technology*. Cham : Springer, 2021. 274 p. DOI: 10.1007/978-3-030-37464-8.
5. Gavkalova L., Savchuk V., Skrynnyk I. Analysis of information and communication technology in public administration. *Public Administration and Law Review*. 2022. № 2. DOI: 10.36690/2674-5216-2022-2-23.
6. Yusifbayli R. Communicative technologies in the interaction of society and public administration. *Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv*. 2021. № 1(119). С. 55–62.
7. Про стандартизацію : Закон України від 05 жовт. 2017 р. № 2163-VIII : станом на 28 черв. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19#Text> (дата звернення: 04.02.2025).
8. Проелектронні довірчі послуги : Закон України від 05 жовт. 2017 р. № 2155-VIII : станом на 18 груд. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19#Text> (дата звернення: 04.02.2025).
9. Korniietskyi O., Kalinichenko S., Kralia V. Public management mechanisms of information support of public authorities communications. *Ukrainian Journal of Applied Economics*. 2020. № 1(30). С. 85–92. DOI: 10.36887/2415-8453-2020-1-30.
10. Yucebas E. The Transformation of the Public Administration in the Multi-Level Governance Era. *Research Anthology on Digital Transformation, Organizational Change, and the Impact of Remote Work*. IGI Global, 2021. P. 75–93. DOI: 10.4018/978-1-5225-5547-6.CH002.
11. Kapucu N., Haupt B. Information Communication Technology Use for Public Safety in the United States. *Frontiers in Communication*. 2016. Vol. 1. Article 8. DOI: 10.3389/fcomm.2016.00008.
12. Rohatynska N., Butkov O., Butkova O., Burdonosova M., Sukhorebra T. Use of information and communication technologies in democratic processes. *Cuestiones Políticas*. 2022. № 75. С. 123–132. DOI: 10.46398/cuestpol.4075.13.
13. Babic A., Vukmirovic S., Capko Z. Role Of Information And Communication Technology In Lifelong Learning For Employees In Public Administration. *Economy of Eastern Croatia – Yesterday, Today, Tomorrow*. 2017. № 4. С. 222–231.